

POKROK PUBL. CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete, pro Saline okres, Nebraska; ve Schuyler a Clarkson, pro okres Colfax, Nebraska; ve Wilson, Kas., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota, a v Tynall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

PŘEDPLATNÉ:

Pro Spojené Státy\$2.50
Pro Kanadu\$3.05
Do Československé republiky\$3.00

Zásilky peněžní dějte se pomocí peněžních poukázek Express Money Orders, bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva uveřejníme ochotně. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo v dopise uveřejněno.

SITUACE ČESKOSLOVENSKE REPUBLIKY

Situace republiky není v těchto dnech růžová. Doba je stále kritická a čas od času se krize hospodářská přirostí. Největší, protože hmotně celé miliony občanů postižených, jest krize zásobovací. Je přímo hloupé domnívat se, že by mohl jakýkoli ústřední úřad zavinit tak všeobecnou krizi, jako je krize zásobovací.

Opatření potřebná se stala, organizace byla navržena a jestliže nestalo se v tomto ohledu vše, pak tu padá vina na podřízené orgány politické správy, jež nejvíce dosti agilitní. Ale podstata zásobovací krize, jež se hrozí změnit v krizi vyživovací, je mnohem hlubší a obsáhlejší. Zásobování letošní selhalo proto, že producenti neodvedli v čas a plně předepsané kontingenty. Zásobovací výbor N. S., v němž zasedají i rolníci poslanci, byl nucen obírat se návrhem, aby potraviny byly rekvirovány vojskem, když nejsou odváděny dobrovolně. Demokratická vláda, nemajíc ve svém středu takového berlínského Noskeho, musí než sáhnout k prostředku moci, aplovat. Těchto apeltů slyšeli jsme několik a všechny selhaly. Za takového okolnosti bude musiti demokratická vláda odhodlati se sáhnouti k oněm prostředkům, o nichž se radil zásobovací výbor. Celá krize vyživovací a hospodářská zhoršila se pak velice nynější přírodní pohromou.

Druhou těžkou krizí je krize správní, úřednický aparát, jemuž dosud nebyla vtisnuta pečel moderního republikanismu, není s to svých úkolů. A nejen to: V četných případech bylo zjištěno, že četní jeho jedinci propadli korupci. Přednostové železničních stanic, kteří neměli vagonů pro uhlí státní, měli jich tisíce pro v hří skafasované. Sekání šéf ministerstva finanční chvilí svěsti ke korupci ministra. Politická administrativa ani soudy nepostupují proti liehvé tak různé, jak je v intencích vlády. Je více než jisto, že tato krize souvisí s krizí vnitropolitickou, negativním stanoviskem buržoasní strany nejen k vládě, ale i k státu. Naše buržoasie je dosud přesvědčena, že s ní je to jako s Němci. Jako ti se domnívali, že jsou panskou rasou, povolanou vládnouti světu, tak i naše buržoasie nedovede se dosud spráteletiti s myšlenkou, že zahraniční politiku má udávati Nár. Shromáždění a ministr Beneš a ne dr. Kramář: že sociální politika nebude vedena v intencích několika tisíc fabrikantů a akcionářů, nýbrž prospěchu celého národa a že národnostní politiku bude určovati parlament s vládou a ne Národní Listy. Vlastní příčinou celého hnutí české buržoasie je však strach před vlivem socialistů na správu státu a z toho vyplývající snaha, rozbiti koalici a vyloučit z ní aspoň jednu stranu, ryze dělnickou, proti níž by se pak vládo. V buržoasní straně je kolem kapitalistického jádra nálepek buržoasie a inteligence, jež buď ze sociální konservativnosti z městského strachu

před sociálním pokrokem, nebo z propadnutí vylučnému nacionalismu, pracuje do ruky této ryze kapitalistickému tendencím. A pracuje-li část vyššího úřednictva republiky do ruky této nihilistické tendence, je to jen epizodou sociálního zápasu, který dobojujeme až k vítěznému konci. Několik sekčních šéfů nebo okresních hejtmánů nesvede republiku s její cestou...

Ani krize slovenská nebyla by tak vážnou, kdyby administrativa na Slovensku nebyla tak sociálně konservativní, jako je. Mohli jsme mít na své straně aspoň drobné zemědělece a všechn městský proletariát.

Také hladina světové politiky je znovu rozbourána. Víme ze zkušenosti, že různé cizí události nezůstávají u nás bez jistého reflexu, který jest třeba paralyzovat. Krize hospodářská, uhelná a krize železniční dopravy spolu s trvajícím drahotou, kladou nové překážky na cestu vývoje. Řekli jsme už včera, že dnešní vláda, třeba si předsedal sociální demokrat, není vládou socialistickou. Je vládou kladivní, v níž jsou socialisté zastoupeni. Soudíme však, že je naší povinností podporovati vládu, aby všechny tyto krize co nejdříve překonala. Tato vláda provedla již mnoho dobrých sociálních i demokratických reforem a chce potírat liehvu. Tím je určen i náš poměr k ní. Vláda nám to však musí usnadnit. A to tím, že bude neústupně provádět svůj program. Nesmí být slabou k revoletujícímu, nesmí se dát zaleknouti hlušným buržoasie, která by takto ráda zatušovala, dojem aféry Jirákovy a bank. Nejhorší krizí by byla krize vůle vlády. A k té nesmí dojít! — Právo Lidu.

ČESKOSLOVENSÁ ARMÁDA NA RUSI V DOBĚ PŘEVRAU

Ku konci měsíce října nacházeli jsme se na trati Samara-Ufa, — ustupující před přesilou sovětských vojáků. Měli jsme konečně příležitost získati zprávy i z Čeljabinska za Uralem, kde u štábu armády byla jiskrová stanice, jež přejímala zprávy z Moskvy od bolševiků, kteří posílali svoje zprávy do světa.

Zprávy ty vzrušovaly — denně přicházely zvěsti sensačního rázu, jimž prostě těžko bylo uvěřit. — Stupňoval se zájem o nástup spojené na německé frontě, který byl sledován s napjatou pozorností — zvýšenou ještě při úspěšném prolomení fronty bulharské.

Docházely konečně zprávy o deklaraci naší Národní Rady pařížské z 18. října, kterou jsme pokládali za počátek samostatnosti Československého státu.

Mnozí ovšem byli nedůvěřiví. — Stavěli se skepticky k těm nejasným zprávám z Moskvy, které na př. 30. října hlásily, že Češi a Jihoslované žádají propuštění svých vojáků ze svazku rakouské armády. Rakouská vláda, aby zachránila myšlenku rakouské federace, posílá prý do Světové knížete Lobkovic k pařížské Národní Radě, kam prý odjíždí též poslanec Klofáč od české vlády v Praze, v jejíž čele stojí dr. Kramář. Vídeň prosí úpěnlivě o zaslání potravin — byla však odmítnuta.

2. listopadu nás "Čsl. Denník" přinesl telegram Reutera: "V Praze prohlášen samostatný Československý stát. Praha je úplně pod vojenskou kontrolou Československé Národní Rady."

Tehdy nás zaměstnávala nejvíce otázka, jaká je to vojenská kontrola a vojenská část, jež se nachází ve vlasti — mnozí docházeli k tomu, že to jsou sběhové a snad dobrovolníci ze řad dělnictva a Sokolů, pokud byli doma.

Zprávy z různých front německých i rakouských dokazovaly shroucení se armád středoevropské koalice a vytvoření nových států na rozvalinách Rakouska objevilo se jako jedině logický výsledek toho faktu.

Je jisto, že rozšíření zpráv o vytvoření se našeho státu mělo určitý vliv na vojsko, kde pod vlivem těch poměrů vojenských, v nichž jsme žili a za únavy všeobecné dostávala se touha po skončení činnosti naší v Rusku a uvažováno o návratu domů. Myšlenka ta nacházela stále více přívržence, hlavně tím, že došla zpráva o příjezdu gen. Štefánika, prvního ministra války z kabinetu pařížského, která byla vykládána tak, že ministr bude jednati o přepravě armády do vlasti. Jeho telegram z Tokia ze dne 1. listopadu dával mnoho nadějí; mezi jiným jsme četli: "Myslím, že vám mohu přislíbiti řešení některých otázek, které vás tíží a všeobecně zlepní."

Stále vzrůstající touha po domově a únavy po nadlidských námáhách podlamovaly bojovnou schopnost naší.

Při tom byly vedeny boje na četných frontách: Úřední zpráva vrchního velitele armády hlásí dne 28. října 1918 boje na Sibiři ve směru Baranaušském, postup u Kunguru i boje u Krasnoufinská a druhých úsecích na Urale, situaci Kamské skupiny v Askinském a Menslinském směru, ústup Samarské skupiny za bojů u Bugulni, Abdulina i nástup nepřítelů u Buzuluku a boje ve směru Taškentském.

Do pole počaly teprve docházeti a to jen na sever Uralu nové vytvořené části sibiřské armády a záleželo jen na našich vojenských částech, aby udrženy byly posice, tak těžce získané.

Naši situace i poměry, tuším, dobře vystihl úvodník "Čsl. Denníku" pod titulem "Za soumraku", zvláště poslední odstavce:

"Je k večeru. Mnozí z nás jsou snad unaveni a ospalí. Ale naše svoboda, plod potu celých pokolení, výsledek obětí desetitisíců a strádání statisíců, dosud je na poli, dosud je ohrožena. My jsme národ plynodem selský, jehož všechny vrstvy teprve nedávno vzešly z doskových chaloupek, my jsme za této války v poměrech hodně těžkých dokázali tvrdou selskou vytrvalost a neústupnost."

Dokážeme ji také nyní, v soumraku vojny. Vytrváme v práci a boji, až bude naše úroda pod útechem. Až budou ty naše zeměoprávdu sjednoceny a osvobozeny, až bude u nás pořádek, až Československý stát bude zabezpečen uvnitř i na venek."

A naši úzkost o výsledek zápasu za hranicemi vyjádřilo prohlášení

ku vojsku ze dne 4. listopadu 1918 podepsané členy Odbočky Československé Národní Rady, členy předsednictva I. Sjezdu vojsk na Rusi, i velitelem armádního sboru a 2. divise, končící těmito slovy: "My jsme vždycky spoléhali především na sebe, na své síly, na svou práci, na svou zbraň, na svůj národ!"

Tak my jsme prožívali dobu převratu.

ky zachraňovali jsme Slovensko. Když v listopadu projížděli jsme Slovenskou frontu, přesvědčili jsme se o skrovných silách našich. Čtyři tisíce pět set špatně vyzbrojených vojáků se čtyřmi děly, to byla naše branná moc, která Slovensko osvobodila.

Ale bylo tu nadšení a důvěra v naši věc. Co naše slabé síly započaly — italská a francouzská legiounaři dokonali. A cílevědomá drobná práce osvětová a kulturní musí Slovensko trvale zabezpečiti naší republice. — Emil Špatný.

Péče o zmrazené dítky

Fotografie tato, zhotovená v Throopově orthopedické nemocnici v Brooklyn, N. Y., ukazuje malou zmrazenou dítku, nesenou členky motorových sborů Národní ligy pro ženskou službu, které nyní věnovaly své práce v zájmu zmrazených dítek, poněvadž jejich práce ve spojení s válkou byla zakončena.

K OSVOBOZENÍ SLOVENSKA

Několik dní před převratem navštívili jsme s přítelem Cyrilem Duškem Slovensko. Cílem naší výpravy byl Prešpurk, kde v žaláři honvětského soudu trpěl český zbrojmistr Jan Slabý, odsouzený pro velezrádný výrok v Myjavě přešpurským honvětským soudem na deset let. Nejvyšší honvětský soud v Budapešti "smilil" Slabému trest na devět let a osm měsíců. Ale návštěva uvězněného nebyla jediným cílem našeho zájezdu. Čhtěli jsme se přesvědčiti, jaký duch panuje ve zdejším slovenské kolonii, jejíž hlavní kádr tvořilo průmyslové dělnictvo. V oddělené místnosti měšťanského pivovaru na Haltoeru sešlo se s námi několik Slováků. Do Prahy odnesli jsme si z porad nejlepšího, že Slovensko nás nezklame.

V té době maďarská sociální demokracie počítala již s rozvrácením a chtěla z Uher zachrániti, co se dá. Svolala uherské Rumuny, Srby, Sasy i Slovaky a žádala od nich projev pro nerozdišnost Uher. Ale zásluhou Slováků byla věc odsunuta, až jejich výkonný výbor projel schválí. "Kunfi a Garani, čelní židovští vědovci maďarské sociální demokracie snažili se Slovaky pohnotiti k podpisu. Jejich námahy zůstaly marny. — Slovenské dělnictvo orientováno bylo protimaďarsky a za nedlouho mohlo pravě své smýšlení dáti na jevo. Přišel převrat a zástupce Slovenského proletariátu přes Vídeň odjel do Prahy do Národního shromáždění. Jejich rodiny vydány byly nemalému maďarskému útisku. Zatím naše vojsko obsadilo Slovensko a postupovalo do vnitř země. V listopadu osvobozeny byly širé kraje od řeky Moravy a přešpurského předmostí přes Malé Karpaty, Trnavu až k Žilíně a v jednu letošního roku pozdravili jsme již slovenskou vládu v Bratislavě.

Ze slovenských účastníků tehdejší porady dva zaujímají čelní místo — členové Nár. shromáždění Pociak a Lehotský, referent bratislavské vlády, který rozumnou politikou dovedl čelit maďarským nástrahám ve chvílích nekrutějších.

Maďarský Prešpurk, kde před převratem byly pouze dva slovenské nápis, se za necelý rok důkladně změnil. V Bratislavě mízí cizí nápis a živel československý zatlačil všechny nepřátelské elementy.

S malými, nepatrnými prostředky zachraňovali jsme Slovensko. Když v listopadu projížděli jsme Slovenskou frontu, přesvědčili jsme se o skrovných silách našich. Čtyři tisíce pět set špatně vyzbrojených vojáků se čtyřmi děly, to byla naše branná moc, která Slovensko osvobodila.

Ale bylo tu nadšení a důvěra v naši věc. Co naše slabé síly započaly — italská a francouzská legiounaři dokonali. A cílevědomá drobná práce osvětová a kulturní musí Slovensko trvale zabezpečiti naší republice. — Emil Špatný.

Časopis "28. říjen" píše: Dostalo se nám do rukou několik čísel kyjevské "Pravdy", orgánu československých komunistů. Čísla ta jsou z měsíce června a července, tedy z doby nedávné, kdy republika naše prožívala těžké chvíle. Číslo ze dne 28. června píše se o komunistické revoluci na Slovensku, utvoření sovětské vlády se sídlem v Košicích (!) a za předsednictví Janouška. Dále se prozrazuje, že jistý Kováč, jako druhý národní komisař pro vojenské záležitosti obstarával spojení mezi Budapeští a Munou. Po vyhlášení komunistické vlády zapulo se v Košicích 15,000 dobrovolců (!) do uhersko-slovenské rudé armády.

V čísle ze dne 5. července se vypravuje: "Československá buržoasní republika se rozpadla na dvě části: bílou a rudou. Masaryko-Kramářovské Čechy a Slovenskou sovětskou republiku dělníků a domkářů. Tito předali vládu do rukou sovětu lidových komisařů v čele se s. Janouškem. Vláda sídlí v Košicích. Poslední radia slovenského sovětu lid. kom. hlásí o úplném ustavení se slovenské sovětské vlády. Závody, továrny, banky přešly do rukou dělníků (!). Košická vláda oznámila vládě Masarykově, že nyní Slovensko patří výlučně pracujícímu lidu."

O Praze se vypravuje: "Kilogram vepřového masa stojí 60 K a to je v době, kdy průměrná dělnická mzda nepřesahuje 40 K týdně (!). Na Zeleném a vinohradském trhu se krade z hladu. V Praze je strašná bytová nouze, lidé přijíždějí sem z venkova spí ve stozích u Strašnice a Záběhlic."

Jaroslav Salát-Petrlik, který je obviněn, že dal poprvit praporečku Kautského, píše v čísle z 21. června v článku "Konec se blíží..." "Radostnou zprávu přineslo nám 8. června lyonské radio: Slovensko se prohlásilo nezávislou sovětskou republikou. — V telegramech dočítáme se o tom, že Prešpurk i Košice jsou zbaveny od násilí českých band (!). Mezinárodní kapitál, koupivši loni za 15 a letos za 125 milionů papeže české kontrarevoluce Masaryka (!) i s jeho Kramářovským štábem, hotovili za cenu poloviny těšinského Slezska nové jatky pro české dělnictvo v Haliči a na Ukrajině. — Nyní, kdy pražští lokajové z královského hradu s očima vytrštěnými od strachu před slovensko-kladeuským přízrakem dělnické revoluce, prosí své pány o pomoc a spásu, plán třetí české kontrarevoluce na Ukrajině uložen zatím v archív nemožnosti. — České dělnictvo v Rusku a na Ukrajině, které dobrovolně mobilisuje své síly pro boj s masarykovským národem, jest si též vědomo toho, že buržoasní republika českých měšťáků když ne dnes, zitra stane se čestnou sovětskou Čechi!"

Tento Petrlik-Salát, který se sem dostal na falešný pas pode jménem Schmidt, je zde nyní organizovaným soudruhem v sociální demokracii a provozuje dále propagandu ve smyslu pankrácké části strany.

V téže čísle z 21. června se píše o našem vojsku na Slovensku: "Odstupující česká vojska dopouštějí se strašlivých zvěrstev a bombardují otevřená města. — Bolševici úplně rozložili českou armádu a má tisíce stoupenců mezi dělníky a domkáři — Páni v hradech neví dne ani hodiny... České vojsko, vyslané na potlačení proletář-

ské revoluce, nedávno ještě tak nezadržitelně vítězící, dnes utíká. Zásluha o to je na obou stranách. Na jedné organizace a nadšení proletářské revoluční armády (rudé), ale na druhé o revoluční hnutí a bolševism v české armádě."

V článku "Dokumenty o činnosti Národní rady" (čís. ze dne 12. července) píše se o naší sibiřské armádě:

"Předním rysem armády moderních "táboritů" a "revolucionářů" byla neuvěřitelná hrubost, neuváženost, ano i zdivočilost a krvelačnost. — Mnoho mtlže vypravováno lid v Penze, Kazani, Čeljabinsku a v celé Sibiři, kde řádili jako carští krvežízniví dravci a huře jak carští pochopové. Byla prolita krev českých zajatců a českých komunistů a byly prolity potoky krve nejen ruských revolucionářů, ale i klidného ruského obyvatelstva, žen a dětí — A to vše dělo se ve jméno české "revoluce". Ty nejzpuštější elementy podporované kontrarevolučními důstojníky, v hodině, kdy bylo třeba krvavých činů, postavili se v čelo kontrarevoluční armády a vedly ji tam, kde v krvi revolucionářů a v krvi bezbranného lidu topila svoji revolenost a čest svého jména. Za všechny tyto zločiny není zodpovědná proletářská většina armády, která z části byla znásilněna, z části zaslepena a stržena; ale nemožnost nésti plnou zodpovědnost ani tyto zvrácené živly, které byly přece zneužity a mástvány, často mimo svoji vůli. Zodpovědnost za to vše padá na hlavy vůdců, kteří k tomu všemu armádu vychovali a byli intelektuálními původci všech těch zločinů."

V článku: "Druhá česká kontrarevoluce" (čís. ze dne 17. května) šve jmenovaný již Salát-Petrlik jako šilence:

Československé vojsko slouží již podruhé Masaryko-Kramářovské vládě za kontrarevoluční nástroj — na rozkaz za americké dollary šlo vraždit i maďarský proletariát — česká buržoasie v čele s falešným humanistou Masarykem opětovně využívá proti mezinárodnímu dělnictvu plody nacionálně-šovinistické výchovy — oko za oko, zub za zub zaplatí česká i mezinárodní buržoasie, tito katáni světové proletářské revoluce, neúčet proletariátu — a ten účet ohromný!"

Takhle psala Sýnkova a Salátova kyjevská "Pravda" v červnu a v červenci. Bezprostředně po tu konci července došlo v Kyjevě k zatýkání a vraždění Čechů bolševiky. O tom se mnoho psalo v minulých dnech. A někteří z těchto zrádců a lotrů procházejí se dnes po Čechách, jsou organizovanými příslušníky strany ministerského předsedy a provádějí svou kyjevskou agitaaci. "Spravedlnost je základem státu..." — "Buržoasní" stát francouzský žene před soud bývalého min. předsedu Caillaux, protože pracoval pro kapitalující mír s Německem, u nás pobíhají jako agitátoři lidé, jejich svědomí i ruce jsou obtíženy zradou a krví..."

Vorarlberg chce patřit k Švýcarsku

Vídeň, 5. prosince. — Křesťanští a socialističtí poslanci předložili ve sněmu Vorarlbergu nejzápadnějšího cípu Tyrolska, formální resoluci, kterou provincie se prohlašuje za svobodný a neodvislý stát. K této akci došlo vzhledem k naze o připojení této provincie k Švýcarsku.

Advertisement for 'Kašel' (Cough) medicine, 'Severův Balsám pro plíce' (Sever's Balm for Lungs), and 'W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA'.

ské revoluce, nedávno ještě tak nezadržitelně vítězící, dnes utíká. Zásluha o to je na obou stranách. Na jedné organizace a nadšení proletářské revoluční armády (rudé), ale na druhé o revoluční hnutí a bolševism v české armádě."

V článku "Dokumenty o činnosti Národní rady" (čís. ze dne 12. července) píše se o naší sibiřské armádě:

"Předním rysem armády moderních "táboritů" a "revolucionářů" byla neuvěřitelná hrubost, neuváženost, ano i zdivočilost a krvelačnost. — Mnoho mtlže vypravováno lid v Penze, Kazani, Čeljabinsku a v celé Sibiři, kde řádili jako carští krvežízniví dravci a huře jak carští pochopové. Byla prolita krev českých zajatců a českých komunistů a byly prolity potoky krve nejen ruských revolucionářů, ale i klidného ruského obyvatelstva, žen a dětí — A to vše dělo se ve jméno české "revoluce". Ty nejzpuštější elementy podporované kontrarevolučními důstojníky, v hodině, kdy bylo třeba krvavých činů, postavili se v čelo kontrarevoluční armády a vedly ji tam, kde v krvi revolucionářů a v krvi bezbranného lidu topila svoji revolenost a čest svého jména. Za všechny tyto zločiny není zodpovědná proletářská většina armády, která z části byla znásilněna, z části zaslepena a stržena; ale nemožnost nésti plnou zodpovědnost ani tyto zvrácené živly, které byly přece zneužity a mástvány, často mimo svoji vůli. Zodpovědnost za to vše padá na hlavy vůdců, kteří k tomu všemu armádu vychovali a byli intelektuálními původci všech těch zločinů."

V článku: "Druhá česká kontrarevoluce" (čís. ze dne 17. května) šve jmenovaný již Salát-Petrlik jako šilence:

Československé vojsko slouží již podruhé Masaryko-Kramářovské vládě za kontrarevoluční nástroj — na rozkaz za americké dollary šlo vraždit i maďarský proletariát — česká buržoasie v čele s falešným humanistou Masarykem opětovně využívá proti mezinárodnímu dělnictvu plody nacionálně-šovinistické výchovy — oko za oko, zub za zub zaplatí česká i mezinárodní buržoasie, tito katáni světové proletářské revoluce, neúčet proletariátu — a ten účet ohromný!"

Takhle psala Sýnkova a Salátova kyjevská "Pravda" v červnu a v červenci. Bezprostředně po tu konci července došlo v Kyjevě k zatýkání a vraždění Čechů bolševiky. O tom se mnoho psalo v minulých dnech. A někteří z těchto zrádců a lotrů procházejí se dnes po Čechách, jsou organizovanými příslušníky strany ministerského předsedy a provádějí svou kyjevskou agitaaci. "Spravedlnost je základem státu..." — "Buržoasní" stát francouzský žene před soud bývalého min. předsedu Caillaux, protože pracoval pro kapitalující mír s Německem, u nás pobíhají jako agitátoři lidé, jejich svědomí i ruce jsou obtíženy zradou a krví..."

Vorarlberg chce patřit k Švýcarsku

Vídeň, 5. prosince. — Křesťanští a socialističtí poslanci předložili ve sněmu Vorarlbergu nejzápadnějšího cípu Tyrolska, formální resoluci, kterou provincie se prohlašuje za svobodný a neodvislý stát. K této akci došlo vzhledem k naze o připojení této provincie k Švýcarsku.